

ת"פ 7483/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7483-11-19 מדינת ישראל נ' בושרי

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ורה ביבס
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד גל פיליפ רוסטהולדר

גזר דין

החלק הכללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפת בת זוג. ביום 14.8.19 בשעה 22:50 לערך, החל ויכוח בין הנאשם לבת זוגו - י' בשל כך שי' לקחה לנאשם את מכשיר הפלאפון שלו.

באותן נסיבות, הכה הנאשם את י' במכת אגרוף בפניה ושרט אותה בידיה בעת ניסיונותיו לקחת ממנה את מכשיר הפלאפון שלו.

2. ביום 23.2.22 הצדדים הציגו הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. הוסכם כי יוכן תסקיר שירות מבחן שיבחן גם שאלת ביטול ההרשעה. המאשימה הודיעה כי תבקש להותיר את ההרשעה על כנה. לא נערך הסדר לעניין העונש.

ביום 8.6.23, לאחר שכבר הוגש תסקיר שירות מבחן, הודיעו הצדדים כי התגלע ויכוח ביחס להסדר הדיוני ובית המשפט התיר לנאשם, לבקשתו, לחזור בו מההודאה וההרשעה בוטלה.

ביום 20.6.23 שבו הצדדים והציגו את אותו הסדר דיוני, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. הוסכם כי התסקיר שהוגש ישמש את הצדדים בטיעוניהם.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 29.12.22 מלמד כי הנאשם כבן 37, רווק, נכון ליום כתיבת התסקיר היה מצוי בזוגיות בת שבע שנים עם נפגעת העבירה, גר עם הוריו ועובד מזה מספר שנים במרכול.

הנאשם סיים לימודי תיכון, שירת שירות מלא בצה"ל ולאחר שירות קבע בן שנתיים וחצי השתחרר והחל לעבוד

בעבודות שונות.

נפגעת העבירה תיארה כי בינה לבין הנאשם שררו בדרך כלל יחסים תקינים נטולי אלימות וכי האירוע המתואר בכתב האישום היה חד פעמי ולא שיקף את מערכת היחסים שלהם.

גם הנאשם וגם נפגעת העבירה התייחסו לתיאור האירוע בכתב האישום המתוקן כמוגזם וטענו כי שניהם היו שותפים לו באופן הדדי. עוד טענו כי לאחר האירוע עלו השניים לבית הוריו של הנאשם, וכי השוטרים שהגיעו למקום הוזמנו ככל הנראה ידי עדי ראיה.

לנאשם אין הרשעות קודמות. שירות המבחן ציין כי על אף הקושי שלו לקבל אחריות מלאה על חלק הפיזי האלים במעשיו, הוא ביטא צער וחרטה על התנהלותו הבעייתית והלא הולמת במהלך האירוע. הנאשם ונפגעת העבירה מסרו כי מאז האירוע עברו תהליך של התבגרות.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית, שאיפות, יכולות וכוחות לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין. לצדם, התנהגותו הבעייתית והאלימה במהלך האירוע היא ביטוי לקושי להתמודד בצורה נורמטיבית עם מצב שנחוה עברו כמתסכל ומרגיז ונטייה שלו להגיב על כך בצורה אימפולסיבית ואלימה.

שירות המבחן התרשם עוד, כי ניהול ההליכים המשטריים והמשפטיים נגד הנאשם מהווה גורם שממחיש עברו את חומרת מעשיו וההשלכות הקשות חידד עברו גבולות המותר והאסור.

נפגעת העבירה הביעה בפני שירות המבחן חשש כי הטלת עונש קשה על הנאשם עלולה להפר את שלום הבית ואת האיזון ביחסים הזוגיים וביקשה כי בית המשפט ימנע מכך. הנאשם ביטא גם הוא דאגה מפני הרשעתו בתיק וההשלכות על התפתחותו המקצועית.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, ועל ענישה מוחשית בדמות 150 שעות שירות לתועלת הציבור והתחייבות כספית.

4. ב"כ המאשימה ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ולגזור עליו 150 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

בטיעוניה הדגישה המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו, את העובדה כי העבירה בוצעה במסגרת משפחתית ואת החומרה שבעבירות מסוג זה.

נטען כי לא מתקיימים התנאים שקבעה הפסיקה לביטול הרשעה, וכי חומרת העבירה אינה מאפשרת לבטל את ההרשעה. ב"כ המאשימה הוסיפה כי יש צורך בהרתעת הנאשם, בפרט לאור התרשמות שירות המבחן מקושי שלו להתמודד עם תסכול בצורה נורמטיבית. עוד נטען כי לא הוכח שייגרם לשיקומו של הנאשם נזק קונקרטי אם ההרשעה תוותר על כנה.

המאשימה הכירה בכך שהיעדר עבר פלילי של הנאשם, חלוף הזמן מביצוע העבירה ועמדת המתלוננת מצדיקים הקלה בעונש. ב"כ המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעת הנאשם וביקש אף הוא לגזור עליו עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות והתחייבות כספית.

בטיעוניו הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי ואף שירת בשירות צבאי, בקבע ובמילואים.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע חד פעמי, אשר מאז התרחשותו חלפו כארבע שנים והוסיף כי בחלוף הזמן הנאשם ונפגעת העבירה נפרדו. לדבריו, עלו קשיים ראייניים בתיק לאור גרסת נפגעת העבירה לאירוע כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן. הודגש כי הנאשם עומד על הודאתו, מביע חרטה על ביצוע העבירה, מבין את חומרתה, כי אין לו כוונה לשוב ולהסתבך בפלילים בעתיד וכי מאז פתיחת ההליך הפלילי כנגדו בשנת 2019 הוא מצוי במתח וחרדה. עוד נטען כי הותרת הרשעה על כנה עלולה לפגוע באפשרויותיו התעסוקתיות של הנאשם בעתיד.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו.

סוגיית ביטול ההרשעה

7. בהלכה הפסוקה נקבעו שני תנאי מצטברים, שבהתקיימותם מאפשרים הימנעות מהרשעתו של נאשם שאשמתו בפלילים הוכחה והם: כאשר העבירה בנסיבות ביצועה מאפשרת סיום ההליך ללא הרשעה, מבלי לפגוע ביתר שיקולי הענישה, וכאשר ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם (ראו ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3) 337)).

8. על מנת לעמוד על שיקולי הענישה במקרה דנן, נבחן תחילה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה ואת נסיבות ביצועה. עבירת תקיפת בת-זוג נועדה להגן על שלמות הגוף, שלוות הנפש, תחושת הביטחון האישי של אדם ועל כבודו של אדם בתוך מערכת יחסים זוגית.

9. מעשה האלימות שביצע הנאשם היה חד פעמי, לא מתוכנן והיה תולדה של ויכוח שהתעורר בינו לבין נפגעת העבירה על כך שהיא נטלה את מכשיר הטלפון הנייד שלו והוא ביקש להשיבו. בהיבט זה יש לתת משקל מסוים גם להתנהגותה של נפגעת העבירה. המעשה נעשה ברחוב, ככל הנראה לעיני עוברים ושבים ובהיבט זה דרש מידה של תעוזה ותוקפנות שקשה לרסנה.

10. מעשה אלימות דוגמת זה שביצע הנאשם-אגרוף בפניה של נפגעת העבירה ושריטות בידה - הוא מעשה אלימות חמור, שהיה עלול לגרום לחבלות של ממש. למרבה המזל, חבלות שכאלה לא נגרמו במקרה דנן.

11. מעשי אלימות בין בני זוג הם מעשים שקל לבצעם וקשה לחשוף אותם. עובדה זו, כמו גם שכיחותם המצערת של מעשי אלימות בתוך מערכת זוגית, אינן מאפשרות לבטל את הרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי הענישה

האחרים, ובפרט שיקולי הרתעת הרבים, שנחוצים על מנת לגדוע את התופעה מן השורש (לעניין זה ראו: רע"פ 6002/22 **ריאבנקו נ' מדינת ישראל** (19.9.22)).

12. למעלה מן הצורך אציין, כי גם הדרישה הנוספת שנקבעה בפסיקה כהכרחית לשקילת ביטול ההרשעה-פגיעה חמורה של ההרשעה בשיקומו של הנאשם-אינה מתקיימת במקרה דנן. הנאשם לא הוכיח כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע באפשרויות תעסוקתיות בעתיד ואף לא בעיסוקו הנוכחי.

13. לנוכח האמור לעיל הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם

14. בשים לב לנסיבות שבהן בוצעה העבירה כפי שפורטו לעיל, ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא בינונית.

15. עיון בפסיקה מלמד כי במקרים דומים נגזרו עונשים במנעד רחב, החל משירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו למשל: רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 4.3.21); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 2.5.16); עפ"ג (י-ם) 38252-06-20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.11.20); עפ"ג (י-ם) 47548-10-19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 8.12.20); עפ"ג (י-ם) 46073-02-18 **אלקום נ' מדינת ישראל** (נבו 12.12.18).

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שירות לתועלת הציבור לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה ומספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.

העונש המתאים לנאשם

17. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי וכן שקלתי את הודאתו בביצוע העבירה, שלצידה חיסכון מסוים בזמן שיפוטי.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מן הקושי של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו במובן של הבנת הפסול שבהם. הדבר בא לידי ביטוי בבקשתו לחזור בו מהודאתו ועולה גם מתוך תסקיר שירות המבחן. קושי זה מחייב מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית.

18. שקלתי את השפעתו המרתיעה של ההליך הפלילי על הנאשם וכן את העובדה שהנאשם ונפגעת העבירה אינם מנהלים עוד קשר זוגי, ולפיכך רמת הסיכון להישנות עבירות פוחתת.

19. אמת, מאז ביצוע העבירה חלפו כמעט ארבע שנים, ואולם כתב האישום הוגש כשלושה חודשים לאחר ביצוע העבירה והדיונים נדחו שוב ושוב בשל טעמים הקשורים בהגנה, בשל אי התייצבות הנאשם, לצורך ניהול משא ומתן עם התביעה, לבסוף בשל חזרת הנאשם מהודאתו, ולאחר מכן חזרה על הודאתו. משעה שחלוף הזמן נובע מהתנהלות הנאשם, הוא וודאי לא יכול לשמש שיקול להקלה בעונש. עם זאת אשקול את העובדה כי גם בחלוף השנים מאז ביצוע העבירה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

20. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לעבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 150 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 1.9.23.

הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצו ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. פיצוי לנפגעת העבירה עדת תביעה 1 בכתב האישום המתוקן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.23.

21. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ג, 09 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.